

WYROK

Warszawa, 1 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz

Protokolantka: Wiktoria Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie 30 czerwca 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 28 maja 2026 r. przez wykonawcę PORR spółkę akcyjną z siedzibą w Warszawie przy ul. Hołubcowej 123 (02-854 Warszawa) w postępowaniu prowadzonym przez Skarb Państwa – Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie przy ul. Wroniej 53 (00-874 Warszawa) w imieniu i na rzecz, którego działa Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Opolu z siedzibą w Opolu przy ul. Niedziałkowskiego 6 (45-085 Opole)

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy Mirbud spółki akcyjnej z siedzibą w Skierniewicach przy ul. Unii Europejskiej 18 (96-100 Skierniewice)

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę PORR spółkę akcyjną z siedzibą w Warszawie i:
 - 2.1. zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez tego wykonawcę tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty odwołującego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwotę 4 326 zł 80 gr (cztery tysiące trzysta dwadzieścia sześć złotych osiemdziesiąt groszy) stanowiącą koszty zamawiającego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz dojazdu pełnomocnika na posiedzenie i rozprawę;
 - 2.2. zasądza od wykonawcy PORR spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie na rzecz zamawiającego Skarbu Państwa – Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie w imieniu i na rzecz, którego działa Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Opolu kwotę w wysokości 4 326 zł 80 gr (cztery tysiące trzysta dwadzieścia sześć złotych osiemdziesiąt groszy) stanowiącą koszty zamawiającego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz dojazdu pełnomocnika na posiedzenie i rozprawę.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt:KIO 2586/26

Uzasadnienie

Skarb Państwa – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie zwany dalej „zamawiającym” w imieniu i na rzecz, którego działa Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Opolu, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm.) zwanej dalej: „Pzp”, w trybie przetargu nieograniczonego, pn.: *Budowa obwodnicy Prudnika w ciągu drogi krajowej nr 41*, o numerze referencyjnym OOp.D-3.2410.3.2025, zwane dalej „postępowaniem”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 28 listopada 2025 r., pod numerem publikacji: 790662-2025 (numer wydania Dz.U. S: 230/2025).

Szacunkowa wartość zamówienia, którego przedmiotem są roboty budowlane jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp.

28 maja 2026 r. wykonawca PORRS.A. z siedzibą w Warszawie (zwany dalej: „odwołującym”) wniósł odwołanie od czynności i zaniechań zamawiającego polegających na wyborze oferty najkorzystniejszej w postępowaniu wskutek nieprawidłowego dokonania czynności badania i oceny oferty złożonej przez wykonawcę MIRBUD S.A. (zwanego dalej jako: „MIRBUD”) i zaniechania odrzucenia oferty tego wykonawcy.

Opisanym powyżej czynnościom zamawiającego, odwołujący zarzucił naruszenie:

- 1) art. 226 ust. 1 pkt 5) Pzp zw. z art. 218 ust. 2 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty

MIRBUD jako niezgodnej z warunkami zamówienia w zakresie wymagań zamawiającego wynikających z warunków zamówienia określonych w dokumentach zamówienia w zakresie dotyczącym parametrów obiektów inżynierskich podczas gdy

z wyjaśnień MIRBUD z 6 marca 2026 r. (odpowiedź na pytanie nr 17) oraz załącznika nr 5 – Zestawienie obiektów inżynierskich do tych wyjaśnień wynika, że wykonawca nie uwzględnił wymagań zamawiającego, a tym samym oferuje i zamierza on wykonać te obiekty niezgodnie z warunkami zamówienia;

2) art. 226 ust. 1 pkt 10) Pzp w zw. z 226 ust. 1 pkt 5) Pzp zw. z art. 218 ust. 2 Pzp w zw.

z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty MIRBUD z uwagi na błąd

w obliczeniu kosztu, a w konsekwencji ceny oferty wykonawcy MIRBUD w zakresie wymagań dotyczących wykonania obiektów inżynierskich, ponieważ gdyby MIRBUD przyjął do oferty prawidłowe wymagania zamawiającego wynikające z dokumentów zamówienia (co do szerokości tych obiektów) to uwzględniając cenę wskaźnikową podaną w załączniku nr 5 do wyjaśnień z 6 marca 2026 r. dla poszczególnych obiektów łączna cena oferty wykonawcy MIRBUD byłaby wyższa, a jednocześnie przekraczałaby cenę oferty odwołującego,

a w konsekwencji błąd MIRBUD, przy przyjętych kryteriach oceny ofert, prowadziłby do zmiany w rankingu ofert;

3) ewentualnie art. 223 ust. 2 pkt. 2 i 3 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp przez zaniechanie poprawienia w ofercie MIRBUD innych omyłek polegających na niezgodności oferty

z dokumentami zamówienia w zakresie przyjętych do oferty i do wyceny wyłącznie parametru minimalnej, zgodnej z warunkami zamówienia szerokości obiektów inżynierskich wskazanych w załączniku nr 5 do wyjaśnień z 6 marca 2026 r. niepowodujących istotnych zmian w treści oferty oraz w konsekwencji ustalenia i poprawienia oczywistych omyłek rachunkowych, tj. wartości ww. obiektów inżynierskich zgodnie z cenami wskaźnikowymi wskazanymi dla obiektów inżynierskich w załączniku nr 5 do wyjaśnień z 6 marca 2026 r., z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek tj. poprawienia łącznej ceny oferty wykonawcy MIRBUD;

4) zarzut wynikowy art. 239 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp oraz w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 5) i 10) Pzp oraz art. 223 ust. 2 pkt. 2 i 3 Pzp przez wybór oferty MIRBUD jako oferty najkorzystniejszej, pomimo że oferta ta powinna podlegać odrzuceniu jako niezgodna

z warunkami zamówienia lub zawierająca błąd w obliczeniu ceny lub kosztu lub ewentualnie koszty i cena oferty MIRBUD powinna zostać przez zamawiającego poprawiona, samodzielnie przez zamawiającego co do ustalenia minimalnej szerokości obiektów inżynierskich,

z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek, co doprowadziłoby do zmiany rankingu ofert.

W związku z powyżej wskazanymi zarzutami, odwołujący wniósł o:

- merytoryczne rozpatrzenie odwołania przez Izbę oraz jego uwzględnienie;
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentacji postępowania, a także dowodów opisanych szczegółowo w treści odwołania oraz dowodów, które zostaną powołane i przedłożone na rozprawie;
- nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności z 18 maja 2026 r., polegającej na wyborze oferty MIRBUD jako najkorzystniejszej w postępowaniu;
- nakazanie zamawiającemu przeprowadzenia ponownego procesu badania i oceny ofert złożonych w postępowaniu, w tym:

a) nakazanie zamawiającemu odrzucenie oferty MIRBUD w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 5) lub art. 226 ust. 1 pkt 10) Pzp;

b) ewentualnie poprawienia w ofercie MIRBUD innych omyłek polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia w zakresie przyjętych do oferty i do wyceny parametru szerokości obiektów inżynierskich wskazanych w załączniku nr 5 do wyjaśnień z 6 marca 2026 r. niepowodujących istotnych zmian w treści oferty oraz w konsekwencji ustalenia

i poprawienia oczywistych omyłek rachunkowych, tj. wartości ww. obiektów inżynierskich zgodnie z cenami wskaźnikowymi wskazanymi dla obiektów inżynierskich w załączniku nr 5 do wyjaśnień z 6 marca 2026 r., z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek tj. poprawienia łącznej ceny oferty wykonawcy MIRBUD;

- zasądzenie od zamawiającego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów doradztwa prawnego, według norm przepisanych i zgodnie z fakturą przedstawioną przez odwołującego na rozprawie.

Odwołujący wyjaśnił, że ma interes w uzyskaniu zamówienia publicznego objętego postępowaniem. Podkreślił, że jest wykonawcą, którego oferta w postępowaniu została sklasyfikowana na drugim miejscu w rankingu ofert. Jego zdaniem, gdyby nie naruszenia przepisów Pzp w zakresie badania i oceny oferty MIRBUD, to jego oferta znalazłaby się na pierwszym miejscu w rankingu i zostałaby wybrana jako najkorzystniejsza oferta w postępowaniu. W przypadku uwzględnienia odwołania zamawiający będzie zobowiązany odrzucić ofertę MIRBUD.

Przełoży się to na zakwalifikowanie oferty odwołującego jako najkorzystniejszej w postępowaniu, doprowadzi do zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, a w konsekwencji umożliwi realizację zamówienia publicznego i osiągnięcie zysku przez odwołującego. W ocenie odwołującego wadliwie dokonana przez zamawiającego czynność wyboru najkorzystniejszej oferty z 18 maja 2026 r. powodowała zatem po jego stronie szkodę, ponieważ pozbawiało go możliwości uzyskania zamówienia, a szerzej również osiągnięcie zysku z tym związanego.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego zgłosił wykonawcy Mirbud S.A. z siedzibą w Skierniewicach.

8 czerwca 2026 r. zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił argumentację dla wniosku o oddalenie odwołania w całości.

29 czerwca 2026 r. wykonawca zgłaszający przystąpienie złożył do akt sprawy pismo, w którym przedstawił stanowisko dla wniosku o oddalenie odwołania w całości.

30 czerwca 2026 r. odwołujący złożył pismo procesowe, w którym podtrzymał stanowisko zawarte w odwołaniu oraz odniósł się do argumentacji zamawiającego i zgłaszającego przystąpienie.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania, złożonych dowodów oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Wobec spełnienia przesłanek określonych w art. 525 Pzp, Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia zgłoszonego przez wykonawcę Mirbud S.A. z siedzibą w Skierniewicach (zwanego dalej jako: „przystępujący”), do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego. W związku z tym ww. wykonawca stał się uczestnikiem postępowania odwoławczego.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 Pzp i skierowała odwołanie na rozprawę.

Izba uznała, że odwołujący posiadał interes w uzyskaniu zamówienia oraz mógł ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, czym wypełnił materialnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołania, o których mowa w art. 505 ust. 1 Pzp.

Izba zaliczyła na poczet materiału dowodowego:

- 1) dokumentację przekazaną w postaci elektronicznej, zapisaną na płycie DVD, przesłaną do akt sprawy przez zamawiającego 12 czerwca 2026 r., w tym w szczególności:
 - ogłoszenie o zamówieniu;
 - specyfikację warunków zamówienia (zwaną dalej nadal: „SWZ”) wraz z załącznikami;
 - ofertę złożoną w postępowaniu przez przystępującego;
 - wezwanie z 19 lutego 2026 r. skierowane do przystępującego na podstawie art. 223 ust. 1 Pzp;
 - wyjaśnienia z 6 marca 2026 r. wraz z załącznikami złożone przez przystępującego w odpowiedzi na powyżej wskazane wezwanie;
 - informację z 18 maja 2026 r. o wyborze najkorzystniejszej oferty w postępowaniu;
- 2) załączone do odwołania przekroje poprzeczne dla obiektów WD-1 i WD-2;
- 3) złożony na posiedzeniu przez odwołującego fragment dokumentacji przetargowej;
- 4) opracowanie własne złożone na posiedzeniu przez przystępującego obejmujące wydruk prezentujący porównanie niewiążącej koncepcji programowej i rozwiązania przedstawionego przez przystępującego.

Izba ustaliła co następuje

W pkt 23.1.3. tomu I SWZ tj. informacji dla wykonawców zamawiający wskazał:

3. Skala i złożoność przedmiotowego procesu inwestycyjnego ze swej natury obarczona jest znacznymi ryzykami. Realizacja inwestycji przewidziana jest w systemie „zaprojektuj i wybuduj” a zatem kumulować będzie ryzyka zarówno z etapu projektowania zwięźzonego obowiązkiem uzyskania decyzji ZRID, jak i z etapu realizacji robót budowlanych. Także długi czas trwania inwestycji (kilka lat) nie wpływa na

zmniejszenie liczby ryzyk - a wręcz przeciwnie - zwiększa prawdopodobieństwo ich wystąpienia w trakcie trwania Kontraktu, szczególnie, że zamówienie swoim zakresem obejmuje zarówno roboty drogowe, roboty inżynierskie mostowe, roboty związane z sieciami wodociagowymi, kanalizacyjnymi, energetycznymi, teletechnicznymi itp.

Pkt 1.1.3.1 i 1.1.3.3 Programu Funkcjonalno-Użytkowego posiadały następującą treść:

1.1.3.1 Obwodnica

Przekrój budowany- 1/2 - w km około od 0+000 do 0+500 z wyspą kanalizującą oddzielającą pasy ruchu w obydwu kierunkach nie krótszą niż 480 m

Przekrój docelowy - j/w

rodzaj konstrukcji nawierzchni - podatna lub sztywna

(w tym pasy włączania i wyłączania)(do określona przez Wykonawcę na etapie projektu budowlanego)

klasa drogi - GP

prędkość do projektowania Vdp - 100 km/h

szerokość pasów ruchu - 3,5 m

wyspa kanalizująca pasy ruchu

wraz z barierami i opaskami- min 3,0 m lub większa, jeśli wynika to

z warunków usytuowania urządzeń organizacji ruchu, bezpieczeństwa ruchu drogowego lub ochrony środowiska i odwodnienia

szerokość opaski wewnętrznej- 0,75 m

szeroko opaski zewnętrznej- 0,75 m

pas awaryjny- brak

szerokość pobocza gruntowego- min. 0,75 m lub większa, jeśli wynika to

z warunków usytuowania urządzeń organizacji ruchu, bezpieczeństwa ruchu drogowego lub ochrony środowiska i odwodnienia

kategoria ruchu- KR 5

pojazd miarodajny- PP1

skrajnia pionowa- 5,0 m

pochylenie poprzeczne*- 2,5 %*

* jezdnia obwodnicy na prostym odcinku w planie powinna mieć pochylenie poprzeczne skierowane na zewnątrz korony drogi.

(...)

1.1.3.3 Parametry przewidywanych obiektów inżynierskich

Objaśnienia oznaczeń obiektów stosowanych w dalszej treści PFU do określenia sposobu pokonania przeszkody („Rodzaj obiektu”):

WD - wiadukt w ciągu drogi publicznej

Tabela nr 1.1. Wykaz obiektów inżynierskich z informacją o przeszkodach koniecznych do pokonania, w tym obiektów ekologicznych (przejścia dla zwierząt) na trasie głównej, łącznicach, jezdniach dodatkowych oraz innych drogach i przeszkodach.

Lp.	Kilometraż orientacyjny wg DŚU/KP	Kolizja z przeszkodą	Parametry funkcjonalne przeszkód	Rodzaj obiektu inżynierskiego
1	2	3	4	5
1	Okolo 0+384	Droga krajowa nr 40a oraz Linia kolejowa nr 137 relacji Katowice – Legnica	Zgodnie z pkt 1.1.3.1 oraz 1.1.3.2, Skrajnia pionowa: drogowa min. 4,90 m, kolejowa min. 7,00 m,	WD
2	1+797	Droga gminna nr 109188O/107331O – ulica Jesionkowa	Zgodnie z pkt 1.1.3.2 Skrajnia pionowa: drogowa min. 4,70 m,	WD

Nie dopuszcza się zmniejszenia parametrów jezdni, dróg dla pieszych, dróg dla rowerów, dróg dla pieszych i rowerów na i pod obiektem w stosunku do ich parametrów przekroju na dojazdach.

W przypadku, gdy na obiekcie mostowym/wiadukcie nie występuje chodnik, droga dla rowerów, droga dla pieszych i rowerów należy wykonać jednostronny chodnik dla obsługi zgodnie z rozwiązaniami rekomendowanymi przez Ministerstwo

Infrastruktury w WR-M-21 1 „Katalogu typowych konstrukcji drogowych obiektów mostowych i przepustów. Część I. Kształtowanie konstrukcji.”

Warunek ten nie dotyczy obiektów mostowych prowadzących szlak wędrowek zwierząt dziko żyjących.

Klasy obciążenia obiektów inżynierskich należy przyjąć zgodnie z pkt 2.1.16.1.4

Procedurę Zmiany zgodnie z Warunkami Kontraktu stosuje się w przypadku gdy przedmiotem zmiany w Tabeli 1.1 są:

- a) liczba przeszkód podana w kolumnie 3 lub pominięcie kolizji,
- b) parametry funkcjonalne podane w kolumnie 4,
- c) sposób pokonania przeszkody podanej w kolumnie 5 (jeśli została określona bez wariantowości [„lub”]).

W postępowaniu oferty złożyło sześciu wykonawców, w tym odwołujący i przystępujący.

Pismem z 19 lutego 2026 r. zamawiający wezwał przystępującego, na podstawie art. 223 ust. 1 Pzp do wyjaśnień treści oferty, w zakresie dotyczącym sposobu uwzględnienia

w ofercie elementów, mających wpływ na sposób realizacji zamówienia. Wezwanie zawierało 46 pytań. Pytanie nr 17 posiadało następującą treść:

17. Prosimy o podanie wszystkich drogowych obiektów inżynierskich (wraz ze wskazaniem wartości) jakie Wykonawca przyjął dla określenia wartości Oferty dla przeszkód zawartych

w Tabeli nr 1.1 PFU. Dodatkowo prosimy o udostępnienie przekrojów poprzecznych i podłużnych oraz podanie następujących informacji dla każdego obiektu osobno:

- a) przeszkoda
- b) sposób pokonania przeszkody,
- c) przewidywany kilometr drogi,
- d) rodzaj filaru, jeżeli występuje,
- e) przewidywana długość całkowita i rozpiętości teoretyczne przęseł w [m],
- f) całkowita szerokość obiektu [m],
- g) klasa obciążenia,
- h) rodzaj konstrukcji,
- i) rodzaj posadowienia,
- j) rodzaj umocnienia stożków obiektów,
- k) rodzaj zabezpieczenia fundamentów podpór mostowych na terenach zalewowych
- l) koszt wskaźnikowy w PLN/m².

Przystępujący odpowiedział na powyżej wskazane wezwanie pismem z 6 marca 2026 r. W części ogólnej wyjaśnień przystępujący wskazał m.in.:

Zanim Wykonawca przystąpi do udzielenia szczegółowych Wyjaśnień na postawione w treści Wezwania pytania uprzedniego wyjaśnienia wymaga, że Inwestycja objęta Postępowaniem dotyczy zaprojektowania i budowy obwodnicy Prudnika w ciągu drogi krajowej nr 41 w oparciu o Program Funkcjonalno-Użytkowy („PFU”) udostępniony przez Zamawiającego oraz

w oparciu o warunki kontraktowe określone m.in. w treści Tomu II Instrukcji dla Wykonawców. Wskazane powyżej dokumenty stanowiły jedno z wytycznych, którymi Wykonawca kierował się przy sporządzaniu oferty – udzielone w ramach Wyjaśnień odpowiedzi obrazują więc sposób konstrukcji oferty oparty na założeniach wprost zawartych we wskazanych dokumentach, które obowiązują wszystkich wykonawców na etapie składania ofert oraz na koncepcji Wykonawcy co do sposobu realizacji zamówienia na dzień składania ofert (o ile treść PFU dopuszcza swobodę co do przyjęcia określonych założeń realizacyjnych). Celem Wykonawcy w każdym postępowaniu o udzielenie zamówienia jest bowiem złożenie oferty zgodnej z warunkami zamówienia (w rozumieniu art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp).

(...)

Innymi słowy z orzecznictwa Izby wynika, że instytucja zamawiająca w oparciu o normę art. 223 ust. 1 Pzp ma prawo do poznania założeń wykonawcy związanych z realizacją danego zamówienia co do jej zgodności z warunkami zamówienia.

Wykonawca nie odmawia tego prawa Zamawiającemu, jednak zwraca uwagę, że udzielone Wyjaśnienia nie mogą odbierać mu prawa do wprowadzenia (już na etapie realizacji kontraktu) odmiennych rozwiązań co do sposobu wykonania zamówienia (o ile warunki zamówienia przewidują taką możliwość). Oczywiście jest, że skoro na dzień składania ofert nie istnieje szczegółowa i precyzyjna dokumentacja projektowa (okoliczność bezsporna wobec formuły, w jakiej realizowane jest zamówienie) to prawo zamawiającego z art. 223 ust. 1 Pzp nie obejmuje konkretnych, które są zawarte w takiej nieistniejącej dokumentacji.

Skoro przedmiot zamówienia obejmuje wykonanie dokumentacji projektowej przez danego wykonawcę – na podstawie której będą następnie wykonywane roboty budowlane, to nie można w żadnym wypadku zgodzić się z akceptowaniem sytuacji, w której zamawiający publiczny wymaga podania szczegółowych danych i informacji z nieistniejącego na

moment składania ofert dokumentu (projektu budowlanego), a tym bardziej oczekiwania przez niego, że wykonawca będzie kierował się wyłącznie swoimi oświadczeniami z etapu udzielenia wyjaśnień treści oferty i nie przyjmie odmiennych (już na etapie wykonawstwa, w oparciu

o sporządzony przez siebie projekt) koncepcji realizacyjnych, w tym tych korzystniejszych cenowo. Wykonawca dostrzega, że niektóre instytucje zamawiające pod pozorem zadania pytań o treść oferty (w oparciu o art. 223 ust. 1 Pzp) próbują narzucić wykonawcom sposób realizacji zamówienia na etapie wykonawstwa, co w świetle powyższego jawi się jako działanie niedopuszczalne.

Ponadto, takie działanie jest nielogiczne. Skoro już sama formuła zamówienia (zaprojektuj i wybuduj) - obrana przecież przez Zamawiającego - obliguje wykonawcę do przygotowania m.in. dokumentacji w postaci projektu budowlanego oraz projektów wykonawczych – przykładowo w terminie 10 miesięcy od dnia podpisania umowy - to nie można oczekiwać, że na etapie złożenia oferty wykonawca będzie dysponował informacjami, danymi czy też rysunkami, które będą jeden do jednego pokrywać się z przyszłym projektem. Takie oczekiwanie w sposób oczywisty jest bezzasadne oraz nadmiarowe – i brak podłoża mu nie powinien wiązać się z negatywnymi konsekwencjami dla danego wykonawcy (czy to na etapie oceny ofert, czy też na etapie realizacji samego kontraktu). Wykonawca oczywiście stara się za każdym razem sprostować oczekiwaniom danego Zamawiającego (nawet tym nadmiarowym) i w takim duchu przedstawia niniejsze Wyjaśnienia, niemniej oczekiwania te powinny być racjonalne i możliwe do pogodzenia z formułą zamówienia oraz dokumentami zamówienia, które zostały opublikowane przez Zamawiającego na stronie postępowania do momentu upływu terminu składania ofert.

W ocenie Wykonawcy w przypadku zamówień publicznych realizowanych w oparciu o formułę „zaprojektuj i wybuduj” należy bardzo wyraźnie rozgraniczyć etap składania oferty od etapu realizacji zamówienia, właśnie z opisanych powyżej przyczyn. Jeżeli Zamawiający oczekuje odmiennego podejścia to od strony formalnej nic nie stoi na przeszkodzie, aby samodzielnie przygotował projekty budowlane i uzyskał niezbędne zgodny administracyjne, aby następnie przeprowadzić postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w oparciu o te właśnie dokumenty. W takim wypadku możliwość wprowadzenia zmian na kontrakcie uzależniona będzie od treści postanowień umowy (w tym co do materiałów, rozwiązań projektowych

i innych elementów składających się na realizację zamówienia).

Odnosząc się do pytań Zamawiającego w zakresie dotyczącym ceny ofertowej informujemy, że w treści Wezwania próżno szukać jakichkolwiek informacji na temat elementów wyceny, które budziłyby Jego wątpliwości w zakresie dotyczącym jej realności oraz podłoża Jego oczekiwaniom wyrażonym w treści dokumentów zamówienia (innymi słowy, aby określone elementy cenotwórcze miały charakter rażąco niski). Wykonawca informuje, że wycenił dane elementy zamówienia w sposób należyty i staranny, uwzględniający uwarunkowania rynkowe z daty złożenia ofert oraz przynależne samemu Wykonawcy. Niemniej, jak zostało wykazane powyżej, wszelkie wskazane w Wyjaśnieniach ceny i wyliczenia nie mogą skutkować odebraniem Wykonawcy prawa do przyjęcia odmiennych rozwiązań co do sposobu wykonania zamówienia już po opracowaniu projektu budowlanego i na warunkach przewidzianych

w kontrakcie. Z tego względu, jeżeli Zamawiający poprzez zadanie ww. pytań oczekuje zaprezentowania cen, które, odnosząc się do poszczególnych zakresów, miałyby definitywnie i wiążąco określać podlegający przyszłemu projektowaniu zakres zamówienia, to w ocenie Wykonawcy jest to oczekiwanie nieuzasadnione. Wykonawca nie może wypowiadać się

w sposób dla niego wiążący na temat zdarzeń przyszłych i niepewnych, które mogą się wydarzyć w trakcie realizacji kontraktu – taki obowiązek nie wynika również z dyspozycji art. 223 ust. 1 Pzp.

W zakresie pytania nr 17 przystępujący udzielił następującej odpowiedzi:

Odpowiedź:

Wykonawca informuje, że zestawienie wszystkich drogowych obiektów inżynierskich (wraz ze wskazaniem wartości oraz ww. informacji), jakie Wykonawca przyjął dla określenia wartości oferty dla przeszkód zawartych w Tabeli nr 1.1 PFU, przedstawiono w załączniku nr 5 – Zestawienie obiektów inżynierskich. Wykonawca informuje, że na etapie przygotowywania Oferty nie opracowywał przekrojów poprzecznych i podłużnych obiektów. Ponadto, Wykonawca informuje, że przedstawione w załączniku nr 5 informacje o obiektach, są wstępnymi założeniami do Oferty, służącymi określeniu ich szacunkowej wartości.

Wraz z wyjaśnieniami przystępujący złożył załącznik nr 5 - Zestawienie obiektów inżynierskich, w którym tabelarycznie przedstawił informacje odpowiadające treści pytania dla każdego z obiektów.

18 maja 2026 r. zamawiający dokonał wyboru najkorzystniejszej oferty w postępowaniu. Jako najkorzystniejsza została wybrana oferta przystępującego. Oferta odwołującego została sklasyfikowana na drugim miejscu w rankingu.

Treść przepisów dotyczących zarzutów:

- art. 226 ust. 1 pkt 5 i 10 Pzp – *Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli:*

(...)

5) *jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia;*

(...)

10) *zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu;*

- art. 218 ust. 2 Pzp – *Treść oferty musi być zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia.*

- art. 16 pkt 1 Pzp – *Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:*

1) *zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;*

2) *przejrzysty;*

- art. 223 ust. 2 pkt 2 i 3 Pzp – 2. *Zamawiający poprawia w ofercie:*

(...)

2) *oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek,*

3) *inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty*

– *niezwłocznie zawiadamiając o tym wykonawcę, którego oferta została poprawiona.;*

- art. 239 Pzp – 1. *Zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.*

2. *Najkorzystniejsza oferta to oferta przedstawiająca najkorzystniejszy stosunek jakości do ceny lub kosztu lub oferta z najniższą ceną lub kosztem.*

Izba zważyła co następuje.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przed odniesieniem się do zarzutów podniesionych w odwołaniu Izba w pierwszej kolejności zwróciła uwagę na zagadnienie związane z przyjętą przez zamawiającego formułą realizacji zamówienia, ponieważ okoliczność ta miała istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. W tym zakresie skład orzekający w pełnej rozciągłości podtrzymał argumentację podniesioną w wyrokach z 13 marca 2024 r. o sygn. akt KIO 623/24 oraz 15 kwietnia 2024 r. o sygn. akt KIO 1003/24 i stwierdził, że przepisy Pzp przez roboty budowlane nakazują rozumieć wykonanie albo zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych (art. 7 pkt 21 Pzp). Oznacza to, że co do zasady, roboty budowlane mogą zostać wykonane w jednym z wyżej wymienionych wariantów. Przedmiotem postępowania było wykonanie robót budowlanych w formule „zaprojektuj i wybuduj”, co miało swoje daleko idące konsekwencje nie tylko dla etapu realizacji zamówienia, lecz również dla etapu przygotowania ofert przez potencjalnych wykonawców. W przypadku zamówień, w których roboty budowlane mają zostać zrealizowane w formule „zaprojektuj i wybuduj” zakres materiałów, jaki otrzymuje wykonawca od zamawiającego, m.in. w ramach opisu przedmiotu zamówienia, jest znacznie ograniczony (w stosunku do występującego w przypadku formuły „wybuduj”), a co za tym idzie założenia koncepcyjne czy też finansowe przyszłej, planowanej inwestycji przygotowywane są w odmiennych warunkach niż dla formuły „wybuduj”. Powyższe ustalenie nie oznaczało oczywiście, że z uwagi na zastosowaną w postępowaniu formułę wykonania zamówienia wykonawcom należało pozwolić na składanie ofert nieodpowiadających wymaganiom PFU. Nie można było jednak pomijać faktu, że specyfika tego rodzaju inwestycji sprowadza się do powierzenia wykonawcom opracowania dokumentacji projektowej (co nastąpi dopiero po zawarciu umowy), która nie istnieje na etapie oceny ofert. Generuje to ten skutek, że chcąc wykazać, że dany wykonawca złożył ofertę niezgodną z przedmiotem zamówienia zamawiający czy też inny wykonawca podnoszący zarzuty w tej materii w ramach środka ochrony prawnej (tak jak miało miejsce w tym przypadku) nie może bazować na ewentualnych wątpliwościach, nieścisłościach czy niewiążących założeniach wynikających z udzielanych wyjaśnień, lecz zobligowany jest do wykazania (udowodnienia), że ponad wszelką wątpliwość złożona oferta przez wykonawcę jest niezgodna ze stypizowanymi w dokumentacji zamówienia, w tym w PFU – oczekiwaniach zamawiającego. W przypadku formuły, w której oferta przygotowana jest w oparciu o istniejącą dokumentację projektową uchwycenie niezgodności z taką dokumentacją jest prostsze (o ile taka niezgodność oczywiście istnieje). Wobec wielości jednoznacznych szczegółów zawartych w dokumentacji niezgodność sprowadzać się najczęściej będzie do braku wyceny określonej pozycji kosztorysu (który zwyczajowo wypełniany jest przy kontraktach w formule „wybuduj”) lub np. udzieleniu takiej odpowiedzi na pytanie zamawiającego, z której wynikać będzie, że dany zakres (precyzyjnie wynikający z dokumentacji projektowej) nie został w ofercie przewidziany lub przewidziano zakres odmienny od wymaganego. Z inną sytuacją mamy do czynienia w przypadku powierzenia wykonawcom nie tylko

budowy, ale i zaprojektowania inwestycji. W tego typu przypadkach uchwycenie niezgodności obarczone jest koniecznością wykazania jej pomimo braku szczegółowej dokumentacji projektowej. Nie można zatem pomijać, że wiążąca dokumentacja projektowa jeszcze nie istnieje (gdyż zostanie dopiero opracowana), a opracowaniem, które formułuje opis przedmiotu zamówienia jest PFU, a więc dokument służący ustaleniu planowanych kosztów prac projektowych i robót budowlanych oraz przygotowaniu oferty (zgodnie z § 15 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego). Na powyższą okoliczność Izba zwracała już uwagę co znalazło odzwierciedlenie w jej orzecznictwie. Dla przykładu można wskazać wyrok z 24 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt KIO 1466/21, w którym wskazano m. in., że *Trudno zaś na obecnym etapie recenzować poprawność merytoryczną (techniczną i prawną) nieistniejącej jeszcze dokumentacji projektowej, która dopiero po jej wykonaniu zostanie oceniona przez Zamawiającego, jak i uprawnione organy, zwłaszcza pod kątem zgodności z przepisami*

i wymaganiami DŚU. Należy tu podkreślić, że wobec takiego sformułowania przedmiotu zamówienia i treści oferty, jaki ma miejsce w niniejszym postępowaniu wykonawcy składają ofertę w oparciu o wstępną koncepcję wykonania zamówienia, która zostanie sprecyzowana dopiero po wykonaniu dokumentacji projektowej, która, co oczywiste, będzie musiała uwzględniać wszystkie wymagania PFU, DŚU, przepisów prawa oraz sztuki budowlanej. Zatem na tym etapie głównym elementem rozważań co do poprawności oferty jest to, czy zaoferowana cena pozwoli na wykonanie planowanych robót budowlanych zgodnie

z powyższymi wymaganiami. Powyższe stwierdzenie nie oznacza oczywiście, że zastosowanie formuły "projektuj i buduj", jak też wyjaśnień treści oferty, wyklucza stwierdzenie, że w takim wypadku oferta nie może być niezgodna ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia - bo może to mieć miejsce - jednak, tak jak i w pozostałych przypadkach, stwierdzenie to musi być bardziej kateryczne i jednoznaczne niż ma to miejsce w niniejszej sprawie. Izba w swoich orzeczeniach wielokrotnie wskazywała, że, aby odrzucić ofertę jako niezgodną ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, trzeba wpiertę niezgodność jasno ustalić.

W podobnym duchu Izba wypowiedziała się w jednym z orzeczeń zapadłych w 2023 r.

W wyroku z 3 listopada 2023 r. o sygn. akt KIO 3077/23 (orzeczenie zostało zaskarżone przez zamawiającego, a skarga została oddalona) wskazano m in., że *Istotna dla oceny zarzutów*

w niniejszej sprawie jest także kwestia formuły, w jakiej zamawiający zdecydował się prowadzić przedmiotowe postępowanie a więc w formule „zaprojektuj i wybuduj” co oznacza, że opis przedmiotu zamówienia ma charakter wyłącznie ogólny, wiele elementów składających się na jego realizację zostanie skonkretyzowanych dopiero na etapie przygotowania koncepcji czy też prac projektowych. Powyższe z jednej strony daje większą swobodę wykonawcy w zakresie doboru zastosowanych przez niego rozwiązań po stronie zamawiającego z kolei oznacza, że podstawę zastosowania art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp mogą stanowić wyłącznie jednoznaczne i wyczerpujące postanowienia SWZ, w tym PFU. Z kolei to wszystko, co nie zostało ujęte w dokumentach przygotowanych i przekazanych w toku postępowania wykonawcom jest dopuszczalne, a taka oferta pozostaje w zgodzie z warunkami zamówienia.

Analiza powyżej wymienionych orzeczeń skłaniała do stwierdzenia, że zastosowanie formuły „zaprojektuj i wybuduj” daje wykonawcom pewną swobodę w zakresie zaprojektowania

i wykonania inwestycji, o ile założenia te nie są sprzeczne z jednoznacznymi postanowieniami zawartymi w dokumentach zamówienia.

W ocenie składu orzekającego odwołujący nie udowodnił ani nie wykazał, aby złożona przez przystępującego oferta była niezgodna z warunkami zamówienia. W tym kontekście należało również wskazać, że odrzucenie oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp może nastąpić wyłącznie wtedy, gdy zamawiający jest w stanie wykazać, że oferta złożona przez wykonawcę jest niezgodna z konkretnymi postanowieniami dokumentów zamówienia, istniejącymi na dzień upływu terminu składania ofert, przy czym niedopuszczalne jest interpretowanie przez zamawiającego tych postanowień wbrew ich literalnej treści (np. w sposób rozszerzający).

W stanie faktycznym przedmiotowej sprawy powyższe wytyczne musiały zostać zastosowane przez odwołującego, zważywszy na fakt wyboru oferty przystępującego jako najkorzystniejszej postępowaniu oraz zasadę rozkładu ciężaru dowodu właściwą dla postępowania odwoławczego, przez co to odwołujący był zobowiązany wykazać w sposób niebudzący wątpliwości (jednoznaczny), jakie elementy oferty (np. zaproponowane rozwiązania techniczne, projektowe) były niezgodne z warunkami zamówienia wraz z omówieniem na czym te niezgodności polegały. Izba doszła do przekonania, że odwołujący zestawiając treść wezwania skierowanego do przystępującego i wyjaśnień złożonych przez tego wykonawcę

z wybranymi dokumentami wyciągnął zbyt daleko idące wnioski oraz co istotne nie można było stwierdzić w sposób niebudzący wątpliwości, że oferta przystępującego była niezgodna

z warunkami zamówienia. Wracając jeszcze raz do argumentu zastosowanej przez zamawiającego w postępowaniu

formuły „zaprojektuj i wybuduj”, można było stwierdzić, że mogą powstać różne, konkurujące względem siebie koncepcje wykonania zamówienia. Tym samym stanowisko zaprezentowane przez odwołującego nie było jedynym możliwym do rozważenia, a na pewno nie można było nadać mu prymatu względem innych koncepcji. Założenia zawarte w odwołaniu odnoszące się do rozwiązań projektowych jako rozwiązań wiążących dla wykonawców należało uznać za nieprawidłowe. W związku z tym mając na względzie całokształt rozważań w tej materii Izba stwierdziła, że w kontekście stanowiska odwołującego, oferta złożona przez przystępującego nie podlegała odrzuceniu jako niezgodna z warunkami zamówienia. Odnosząc się w sposób szczegółowy do pierwszego zarzutu Izba stwierdziła, że punktem wyjścia dla oceny niezgodności oferty wykonawcy (w tym przypadku przystępującego) z warunkami zamówienia nie jest treść oferty konkurencyjnego wykonawcy, czyli odwołującego, lecz treść warunków zamówienia narzuconych przez zamawiającego. W przypadku obiektu WD-1 wadliwość założeń odwołującego sprowadzała się przede wszystkim do próby narzucenia lokalizacji wyspy kanalizującej – przez przyjęcie jej usytuowania na terenie obiektu WD-1. W przypadku zaś obiektu WD-2 do próby narzucenia takich parametrów obiektu, które nie wynikały z przepisów lub warunków zamówienia (co miało miejsce również w przypadku obiektu WD-1). Przyjęty przez odwołującego wariant realizacji obiektu WD-1 nie był jedynym wariantem wykonania rzeczzonego zakresu zamówienia. Każdy z wykonawców mógł bowiem tak zaprojektować drogę oraz wyspę kanalizującą, aby nie wpływała ona na parametry obiektu WD-1, o czym odwołujący nie wspomniał w treści odwołania. Na brak takich wiążących parametrów zwracał uwagę zamawiający, który w odpowiedzi na odwołanie jednoznacznie wskazał, że dokumenty zamówienia (i wynikające z nich warunki) nie przewidywały m.in. lokalizacji oraz wymiarów obiektów WD-1 i WD-2. Jak słusznie argumentował przystępujący, odwołujący sformułował zarzuty względem jego oferty nie mając wiedzy na temat szczegółowych parametrów technicznych przyjętych przez tego wykonawcę, w tym w zakresie lokalizacji wyspy kanalizującej – żadne z zadanych przez zamawiającego w wezwaniu z 19 lutego 2026 r. pytań nie dotyczyło bowiem koncepcji przystępującego co do sposobu wykonania obiektów WD-1 i WD-2 (tj. przyjętych dla nich parametrów) – przy czym warunki zamówienia nie narzucały wykonawcom obowiązku zlokalizowania wyspy „na obiekcie” (w tym zakresie nie było informacji czy też wymagań

o konieczności lokalizacji wyspy kanalizującej w konkretnym miejscu). Oznaczało to, że odwołujący sporządzając odwołanie nie miał dostępu do danych, które pozwalałyby mu na odtworzenie koncepcji przystępującego, która skutkowałą podaniem takich a nie innych parametrów obiektu WD-1 oraz WD-2 w ramach załącznika nr 5 do wyjaśnień z 6 marca 2026 r. Innymi słowy, aby sporządzić odwołanie, odwołujący musiał przyjąć własne założenia co do treści oferty przystępującego.

Obiekt WD-1 został opisany w PFU jako wiadukt w ciągu drogi publicznej (tj. obwodnicy Prudnika), a jego parametry techniczne i funkcjonalne zostały określone w tabeli 1.1 PFU. Zamawiający w pkt 1.1.3.3 PFU określił, że obiekt WD-1 musi przebiegać nad przeszkodami: drogą krajową nr 40a oraz linią kolejową nr 137, których lokalizacja jest niezmienna. Dodatkowo, w kolumnie 4 tabeli zamawiający opisał parametry przeszkód, a więc elementów znajdujących się pod obiektem, a nie na obiekcie. Ponadto PFU precyzowała wymagania dotyczące rozpiętości obiektu (przyjętej długości obiektu 69,0 m), która nie była kwestionowana przez odwołującego. Odwołujący twierdził natomiast, że biorąc pod uwagę długość obiektu WD-1 określoną przez przystępującego w ramach wyjaśnień (69,0 m) obiekt ten musi być w całości położony na odcinku, na którym zgodnie z warunkami zamówienia wystąpi wyspa kanalizująca oddzielająca pasy ruchu (tj. element drogi lub obszar wyłączony z ruchu wymalowany farbą, który porządkuje kierunki jazdy pojazdów i oddziela od siebie potoki ruchu). Przyjęcie takiego założenia jako wiążącego dla wszystkich wykonawców partycypujących w postępowaniu było jednak zbyt daleko idące. Długość obiektu (69,0 m) uzależniona jest jego położeniem – nad linią kolejową i nad drogą krajową DK40a. Izba w tym zakresie przyjęła stanowisko przystępującego i uznała, że lokalizacja obiektu nie powodowała, że musi na nim być zlokalizowana wyspa kanalizująca. Odwołujący tym samym błędnie założył, kierując się niewiążącą Koncepcją Programową, że zgodnie z warunkami zamówienia możliwym jest tylko takie ukształtowanie przebiegu drogi DK41 (obwodnicy Prudnika) na odcinku od DK40a do obiektu WD-1, w którym wyspa kanalizująca (oddzielająca pasy ruchu) musi przebiegać po obiekcie WD-1. W okolicznościach przedmiotowej sprawy przystępujący mógł przyjąć w swojej ofercie (mając na uwadze całość warunków zamówienia oraz formułę realizacji zamówienia „projektuj i buduj”) ukształtowanie i wydłużenie odcinka od skrzyżowania z DK40a (od ronda w orientacyjnym km DK40a 0+838) do obiektu WD-1, tak że odcinek 500,0 m wraz z wyspą kanalizującą o długości 480,0 m (wymóg PFU) przebiega i kończy się jeszcze przed obiektem WD-1. W konsekwencji skład orzekający przyjął, że przystępujący uwzględnił wszelkie wymagania PFU, zachowując: wymagane parametry obiektu, wymagane parametry przeszkód pod obiektem oraz wymaganą długość wyspy kanalizującej, co potwierdzało zgodność jego oferty z warunkami zamówienia.

Tym samym Izba uznała, że odwołujący

w uzasadnieniu odwołania odniósł się wyłącznie do swoich rozwiązań oraz założeń, które nie znalazły potwierdzenia w koncepcji przystępującego (o którą zresztą przystępujący nie był

w szczegółach pytany przez zamawiającego). Podsumowując, wbrew twierdzeniom odwołującego warunki zamówienia

w wiążący sposób nie narzucały wykonawcy konkretnej lokalizacji wyspy kanalizującej, w szczególności jej umiejscowienia na obiekcie – wymagania zawarte w PFU stanowiły jedynie, że wyspa ma mieć 480,0 m długości oraz ma zostać zlokalizowana na początkowym 500-metrowym odcinku obwodnicy.

W dalszej kolejności Izba zwróciła uwagę, że odwołujący w pkt 2.10 uzasadnienia odwołania skupił się na przywołaniu wymagań, które jego zdaniem wpływały na szerokość obiektów WD-1 i WD-2. Jako pierwszy argument opisany w ww. punkcie odwołujący wskazał na przestrzeń na osadzenie elementów odwodnienia (wpusty, sączki), która musi być ukształtowana zgodnie z § 83 pkt 5 właściwego rozporządzenia w sprawie przepisów techniczno-budowlanych. Zgodnie z ww. przepisem urządzenia do odwodnienia powierzchniowego projektuje się poza jezdnią, częścią pobocza o nawierzchni twardej oraz opaską wewnętrzną, z wyjątkiem trudnych warunków. W ocenie odwołującego, przestrzeń ta powinna mieć szerokość minimum 500 mm ze względu na gabaryty dostępnych elementów odwodnieniowych możliwych do zastosowania biorąc pod uwagę wiążące wykonawców postanowienia kontraktowe. Przystępujący wyjaśnił w tym zakresie, że ww. rozporządzenie nie narzuca szerokości 500 mm na lokalizację urządzeń odwodnieniowych. Zwrócił uwagę, na twierdzenie odwołującego, że ze względu na „wiążące warunki kontraktowe” przestrzeń ta powinna wynosić 500 mm, niemniej nie powołał się (w treści uzasadnienia faktycznego) na treść tych warunków. Zdaniem przystępującego powszechnie znane i stosowane są także systemy o szerokości 300 mm (obiektywne wpusty krawężnikowe). Co więcej przystępujący wskazał, że w swoich założeniach przyjął szerokość 500 mm, mimo tego, że możliwe jest zastosowanie szerokości 300 mm. Odwołujący nie podważył stanowiska przystępującego w powyżej opisanym zakresie, stąd Izba kierując się zasadą kontrydiktoryjności postępowania odwoławczego, nie znalazła powodów do przyjęcia, że oferta przystępującego podlegała odrzuceniu.

Druga dodatkowa składowa przekroju poprzecznego obiektów inżynierskich wynikających z uwarunkowań mostowych, wymieniona przez odwołującego dotyczyła przestrzeni minimum 500 mm jaką należy zachować pomiędzy licem krawężnika, a licem prowadnicy bariery zgodnie z WR-M-71, a w szczególności kartą rysunkową WRM-71 09-01. Przystępujący wyjaśnił w tym zakresie, że wymóg odległości ≤ 500 mm wynikał nie z karty katalogowej WRM-71 09.01, a z postanowień WR-M-71-01 pkt 12.2 ppkt 3. Wskazał przy tym, że od tego postępowania istnieją wyjątki, także opisane w przywołanym WR-M, ale nie miały zastosowania w tym przypadku. Co więcej przystępujący stwierdził, że w swoich założeniach przyjął szerokość 500 mm. Odwołujący nie podważył stanowiska przystępującego w powyżej opisanym zakresie, stąd Izba kierując się zasadą kontrydiktoryjności postępowania odwoławczego, nie znalazła powodów do uznania, że oferta przystępującego podlegała odrzuceniu.

Po trzecie odwołujący zwrócił uwagę na przestrzeń na prawidłowe usytuowanie bariery spełniającej wymagania PFU, WR-M 21-1, WR-M-71 oraz normy PN-EN 1317. Jego zdaniem zgodnie z WR-M-21-1 rysunkiem 2.5 (adekwatnym dla projektowanej klasy drogi GP) należało dla bariery skrajnej przyjąć 0,64 m, a dla bariery przy chodniku dla obsługi 0,5 m. Przystępujący wyjaśnił w tym zakresie, że WR-M-21-1 oraz WR-M-71, jak również norma PN-EN 1317 nie określają wymagań dotyczących parametrów przestrzeni na prawidłowe usytuowanie bariery. SWZ, w tym PFU, w żadnym punkcie nie odsyłały do ww. dokumentów w zakresie usytuowania bariery na obiekcie. Zauważył przy tym, że pod wskazanym przez odwołującego rysunkiem 2.5 z WR-M21-1 znajduje się fragment, który stanowi wprost, że *W katalogu nie przedstawiano szczegółowych rozwiązań elementów wyposażenia obiektu, takich jak: balustrady, bariery ochronne, odwodnienie, urządzenia dylatacyjne itp. Zasady stosowania tych elementów są podane w odpowiednich instrukcjach i przepisach prawa i/lub katalogach dedykowanych tym urządzeniom (np. katalog detali mostowych).* Przystępujący stwierdził, że wskazane – w poglądowych schematach (rysunek 2.5) – szerokości dla bariery skrajnej 0,64 m oraz przy chodniku dla obsługi 0,50 m, nie miały zastosowania w sprawie, ponieważ nie stanowiły warunku zamówienia w rozumieniu przepisów Pzp. Poza tym przywołana przez odwołującego karta WRM-71-09.01 z WR-M-71 wprost wskazuje, że wymiar bariery zależny jest od wyrobu, a powszechnie znane i stosowane są także systemy o szerokości dla bariery od nawet 0,22 m do 0,5 m. Co więcej przystępujący stwierdził, że w swoich założeniach przyjął szerokość 0,4 m oraz 0,64 m, a wymagana minimalna szerokość wynosi 0,22 m. Odwołujący nie podważył stanowiska przystępującego w powyżej opisanym zakresie, stąd Izba kierując się zasadą kontrydiktoryjności postępowania odwoławczego, nie znalazła powodów do uznania, że oferta przystępującego podlegała odrzuceniu.

Po czwarte odwołujący wskazał na przestrzeń na chodniku dla obsługi (PFU pkt 1.1.3.3 oraz pkt 2.1.16.3.13) oraz WR-M 21 rys 2.5 (przekrój dla drogi klasy GP). Przystępujący wyjaśnił

w tym zakresie, że odwołujący w sposób błędny przywołał i interpretował postanowienia WR-M-21-1:

- po pierwsze, pod wskazanym rysunkiem 2.5 w katalogu WR-M-21-1 widnieje informacja

w świetle, której katalog ten nie obejmuje drogowych obiektów inżynierskich o rozpiętości teoretycznej przęsła powyżej 40 m – dla przedmiotowego obiektu WD-1 rozpiętość wynosiła 69 m;

- po drugie, wskazane rozwiązania z katalogu – rysunek 2.5 – nie podają szerokości chodnika dla obsługi, a chodnika dla pieszych o szerokości 1,5 m.

Przystępujący stwierdził, że zgodnie z WR-M-11-1 wymagane jest wykonanie chodników dla obsługi o szerokości minimum 0,9 m. Wyjaśnił przy tym, że w swoich założeniach przyjął szerokość chodników dla obsługi właśnie o szerokości 0,9 m. Ponadto wskazał, że przyjęta przez niego szerokość obiektu pozwala również na lokalizację dwóch chodników dla obsługi

o szerokości 0,9 m – z uwagi na montaż barier osłon przeciwporażeniowych – co zostanie dopiero ustalone na etapie projektowania i uzgadniania rozwiązań z PKP. Odwołujący nie podważył stanowiska przystępującego w powyżej opisanym zakresie, stąd Izba kierując się zasadą kontrydiktoryjności postępowania odwoławczego, nie znalazła powodów do przyjęcia, że oferta przystępującego podlegała odrzuceniu.

Po piąte odwołujący zwrócił uwagę na przestrzeń na prawidłowe umocowanie balustrady zabezpieczającej przed upadkiem zgodnie z WR-M-21 rys 2.5 (przekrój dla drogi klasy GP). Przystępujący wyjaśnił w tym zakresie, że twierdzenia odwołującego z tym związane były błędne bowiem w dokumentach zamówienia (składających się na jego warunki) brak było jakiegokolwiek podstawy do stwierdzenia, że prawidłowe umocowanie balustrady zabezpieczającej przed upadkiem wynosi 24 cm. Po raz kolejny powołał się fragment znajdujący się pod rysunkiem 2.5 z WR-M 21-1, tym samym wskazane w poglądowych schematach (rysunek 2.5) szerokości nie miały zastosowania, gdyż nie stanowiły warunku zamówienia. Przystępujący poinformował, że w ramach postępowania nie istniały szczególne wytyczne i wymagania dotyczące „przestrzeni na prawidłowe umocowanie balustrady”. Jego zdaniem, jeśli już szukać wytycznych w tym zakresie to za taką można uznać przywoływaną już wcześniej kartę nr WRM-71-09.01, gdzie wskazano wymiar 12 cm, za balustradą,

a szerokość balustrady wynosi około 6-8 cm, co łącznie daje 18-20 cm (w zależności od przyjętego systemu). Przystępujący stwierdził, że w swoich założeniach przyjął na montaż balustrady 20 cm, a wymagana minimalna ich szerokość wynosi 18 cm. Odwołujący nie podważył stanowiska przystępującego w powyżej opisanym zakresie, stąd Izba kierując się zasadą kontrydiktoryjności postępowania odwoławczego, nie znalazła powodów do uznania, że oferta przystępującego podlegała odrzuceniu.

Mając powyższe na uwadze Izba oddaliła zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5) Pzp zw.

z art. 218 ust. 2 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp podniesiony w pkt 2.1 *petitum* odwołania.

W odniesieniu do drugiego zarzutu Izba stwierdziła, że oferta złożona przez przystępującego nie zawierała błędu w obliczeniu kosztu. Skoro zarzut pierwszy został oddalony, co oznaczało, że obiekty WD-1 i WD-2 zostaną wykonane zgodnie z warunkami zamówienia, to skład orzekający nie znalazł żadnych podstaw do stwierdzenia, że cena zaoferowana przez przystępującego zawierała błąd w obliczeniu kosztu, a w konsekwencji ceny oferty w zakresie wymagań dotyczących wykonania obiektów inżynierskich. Tym samym Izba oddaliła zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 10) Pzp w zw. z 226 ust. 1 pkt 5) Pzp zw.

z art. 218 ust. 2 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp podniesiony w pkt 2.2 *petitum* odwołania.

W ocenie składu orzekającego niezasadny okazał się również zarzut trzeci, określony przez odwołującego jako zarzut ewentualny. Zarzut ten dotyczył zaniechania poprawienia

w ofercie przystępującego innych omyłek polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia w zakresie przyjętych do oferty i do wyceny wyłącznie parametru minimalnej, zgodnej z warunkami zamówienia szerokości obiektów inżynierskich wskazanych w załączniku nr 5 do wyjaśnień z 6 marca 2026 r. niepowodujących istotnych zmian w treści oferty oraz

w konsekwencji ustalenia i poprawienia oczywistych omyłek rachunkowych, tj. wartości ww. obiektów inżynierskich zgodnie z cenami wskaźnikowymi wskazanymi dla obiektów inżynierskich w załączniku nr 5 do wyjaśnień z 6 marca 2026 r. z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek tj. poprawienia łącznej ceny oferty przystępującego. W tym zakresie skład orzekający zdecydował się przypomnieć, że zarzut pierwszy został oddalony, co oznaczało, że oferta przystępującego była zgodna z warunkami zamówienia. W tej sytuacji nie można było stwierdzić, że oferta ww. wykonawcy zawierała istotne omyłki rachunkowe lub inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty. W konsekwencji Izba oddaliła zarzut ewentualny dotyczący naruszenia art. 223 ust. 2 pkt. 2 i 3 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp podniesiony w pkt 2.3 *petitum* odwołania.

Ostatni z rozpoznawanych zarzutów miał charakter wynikowy w stosunku do pozostałych zarzutów, co wynikało jednoznacznie z treści odwołania. Tym samym Izba stwierdziła, że oddalenie wcześniejszych trzech zarzutów prowadziło do oddalenia również zarzutu naruszenia art. 239 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp oraz w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 5) i 10) Pzp oraz art. 223 ust. 2 pkt. 2 i 3 Pzp, podniesionego w 2.4 *petitum* odwołania.

Argumentacji odwołującego nie potwierdziły również złożone przez niego dowody. Załączone do odwołania przekroje poprzeczne dla obiektów WD-1 i WD-2 zostały opracowane przez odwołującego z uwzględnieniem przyjętych przez niego założeń, które ostatecznie nie przekonały Izby. W tym zakresie skład orzekający przyjął i uznał za wystarczające do podważenia stanowiska odwołującego rozwiązania zaprezentowane przez przystępującego na str. 21 pisma

procesowego z 29 czerwca 2026 r. Dokument złożony na posiedzeniu przez odwołującego stanowił element dokumentacji przetargowej i nie potwierdzał założeń składających się na zarzut niezgodności oferty przystępującego z warunkami zamówienia.

W związku z powyższym Izba uznała, że odwołanie podlegało oddaleniu i na podstawie art. 553 zdanie pierwsze Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 557 i 575 Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. a) i b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), zaliczając na poczet kosztów postępowania odwoławczego koszt wpisu od odwołania, koszty poniesione przez strony z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz koszty zamawiającego poniesione z tytułu dojazdu pełnomocnika na posiedzenie i rozprawę. Jednocześnie Izba zasądziła od odwołującego na rzecz zamawiającego koszty związane z wynagrodzeniem pełnomocnika (3 600 zł) oraz dojazdem pełnomocnika na posiedzenie i rozprawę (726,80 zł) – na podstawie złożonego na rozprawie spisu kosztów.

Przewodniczący:.....